

1. Коли ж Він по кількох днях прийшов знов до Капернауму, то чутка пішла, що Він удома.
2. І зібралось багато, аж вони не вміщалися навіть при дверях. А Він їм виголошував слово.
3. І прийшли ось до Нього, несучи розслабленого, якого несли четверо.
4. А що через народ до Нього наблизитися не могли, то стелю розкрили, де Він був, і пробравши, звісили ложе, що на ньому лежав розслаблений.
5. А Ісус, віру їхню побачивши, каже розслабленому: Відпускаються, сину, гріхи тобі!
6. Там же сиділи дехто з книжників, і в серцях своїх думали:
7. Чого Він говорить отак? Зневажає Він Бога... Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого?
8. І зараз Ісус відчув Духом Своїм, що вони так міркують собі, і сказав їм: Що таке ви в серцях своїх думаете?
9. Що легше: сказати розслабленому: Гріхи відпускаються тобі, чи сказати: Уставай, візьми ложе своє та й ходи?
10. Але щоб ви знали, що Син Людський має владу прощати гріхи на землі, каже розслабленому:

11. Тобі Я наказую: Уставай, візьми ложе своє, та й іди у свій дім!

12. І той устав, і негайно взяв ложе, і вийшов перед усіма, так що всі дивувались і славили Бога, й казали: Ніколи такого не бачили ми!

13. І вийшов над море Він знов. А ввесь натовп до Нього приходив, і Він їх навчав.

14. А коли Він проходив, то побачив Левія Алфієвого, що сидів на митниці, і каже йому: Іди за Мною! Той устав, і пішов услід за Ним.

15. Коли ж Він сидів при столі в його домі, то багато митників і грішників сиділи з Ісусом та з учнями Його; бо було їх багато, і вони ходили за Ним.

16. Як побачили ж книжники та фарисеї, що Він їсть із грішниками та з митниками, то сказали до учнів Його: Чому то Він їсть із митниками та з грішниками?

17. А Ісус, як почув, промовляє до них: Лікаря не потребують здорові, а слабі. Я не прийшов кликати праведних, але грішників на покаєння.

18. А учні Іванові та фарисейські постили. І приходять вони, та й говорять до Нього: Чому учні Іванові та фарисейські постять, а учні Твої не постять?

19. Ісус же промовив до них: Хіба постити можуть гості весільні, поки з ними ще є молодий? Доки мають вони молодого з собою, то постити не можуть.

20. Але прийдуть ті дні, коли заберуть молодого від них, то й постити будуть вони за тих днів.

21. І не пришиває ніхто до старої одежі латки з сукна сирового, а як ні, то край латки нової одірветься там від старого, і дірка стане ще гірша.

22. І ніхто не вливає вина молодого в старі бурдюки, а то попорриває вино бурдюки, і вино й бурдюки пропадуть, а вливають вино молоде до нових бурдюків.

23. І сталось, як Він переходив ланами в суботу, Його учні дорогою йшли, та й стали колосся зривати.

24. Фарисеї ж казали Йому: Подивись, чому роблять у суботу вони, чого не годиться?

25. А Він їм відказав: Чи ж ви не читали ніколи, що зробив був Давид, як потребу він мав та сам зголоднів був і ті, що були з ним?

26. Як він увійшов був до Божого дому за первосвященика Авіятара, і спожив хліби показні, яких їсти не можна було, тільки священикам, і дав він і тим, хто був із ним?

27. І сказав Він до них: Субота постала для чоловіка, а не чоловік для суботи,

28. а тому то Син Людський Господь і суботі.